

ارزیابی ارگونومیکی علل کمردردهای شغلی با استفاده از مدل سازی دیجیتالی انسان (DHM) در یکی از صنایع خودروساز

عادل مظلومی^۱- علی اکبر کیخا مقدم^۲- سید فرهاد طباطبایی^۳- حمید رضا مختاری نیا

^۱ استادیار، گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه ارگونومی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران

^۳ استادیار، گروه ارگونومی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران

چکیده

مقدمه: روش‌های متعددی برای ارزیابی ارگونومیکی عوامل خطرکمرد در محیط کار وجود دارد که شامل روش‌های بیومکانیکی، فیزیولوژیکی و فیزیکی-روانی می‌باشند. مدل سازی دیجیتالی انسان (DHM) نیز ابزاری مبتنی بر کامپیوتر جهت ارزیابی ارگونومیکی بوده که دارای مزایایی همچون صرفه جویی در وقت و زمان در ارزیابی‌ها و نیز ارزیابی فعالانه راهکارهای ارگونومی در محیط دیجیتالی می‌باشد. این مطالعه با هدف ارزیابی علل کمردردهای شغلی با استفاده از مدل سازی دیجیتالی انسان و ارایه راهکارهای مناسب انجام گرفت.

روش کار: مطالعه حاضر به صورت موردي نيمه تجربی در بخش مونتاژ موتور یکی از صنایع خودروسازی اجرا گردید. ابتدا با بررسی شیوه کمردرد، ویژگی‌های شغلی و عوامل خطر کمردرد در جمعیت مورد مطالعه و در ایستگاه‌های کاری مورد بررسی قرار گرفت، سپس ایستگاه‌های پر خطر تعیین شد و در نهایت یک ایستگاه کاری جهت شبیه سازی و ارزیابی در نرم افزارهای مدل سازی دیجیتالی انسان شامل DSSPP^۱ و Catia^۲ انتخاب گردید. پس از لحظه برداشتن و گذاشتن بار از سه وظیفه موجود ایستگاه جهت شبیه سازی مطالعه شدند. پس از ارزیابی در محیط دیجیتالی، نقاط خطر شناسایی و راهکارهای مورد نظر ارایه گردید.

یافته‌ها: با افزایش ابعاد آنتروپومتریکی، فاصله افقی بار تا بدن و کاهش ارتفاع محل گذاشتن بار، نیروی فشاری و برشی وارد بر دیسک L5/S1 افزایش یافته و درصد افراد قادر به انجام وظیفه در هر مفصل با افزایش ابعاد آنtronopometricی کاهش یافت. برآورد آسیب به لیگامنت نیز در پوسچرها دارای خمش شدید کمر افزایش بیشتری داشت. امتیاز RULA نیز با وضعیت نامناسب کمر و دستها افزایش یافت. نتایج نشان داد که نقاط خطر در وظایف مورد بررسی، بیشتر مربوط به ارتفاع پایین پالت‌ها در محل برداشتن و گذاشتن بار و همچنین فاصله افقی زیاد بار از بدن بود.

نتیجه گیری: در این مطالعه عوامل بیومکانیکی مؤثر بر افزایش احتمال بروز کمردرد شامل ویژگی‌های آنtronopometricی (قد و وزن)، فاصله افقی بار تا بدن، ارتفاع محل برداشتن و گذاشتن بار و خمش و پیچش تنه بودند. این مطالعه نشان داد که DHM، ابزاری مؤثر در ارزیابی وظایف شغلی و طراحی محیط کار بوده که می‌توان نقاط خطر در هر وظیفه را شناسایی کرده و به نقاط ایده‌آل در طراحی دست یافت. با استفاده از DHM می‌توان راهکارهای مداخله‌ای مورد نظر را در محیط مجازی اجرا کرده و با ارزیابی مجدد، از اثربخش بودن راهکارها در محیط واقعی اطمینان حاصل نمود.

کلمات کلیدی: کمردرد، مدل سازی دیجیتالی انسان، 3DSSPP، Catia، دیسک L5/S1، نیروی فشاری، نیروی برشی

مقدمه

یکی از الزامات مهم در پیشگیری از اختلالات اسکلتی-عضلانی اینست که بدانیم دقیقاً چه اعمال نیروی شدیدی در کار وجود دارد. این کار نیاز به ابزار توسعه یافته‌ی آنالیز شغل دارد که بتواند با دقت، تنش‌های بالقوه و مضر سیستم اسکلتی-عضلانی را پیش‌بینی نماید.

کمردرد شغلی، یکی از علل مهم بیماری‌زایی و هزینه‌های غرامت کارگران در دنیاست. هزینه‌های مزبور در سال ۱۹۹۷ در ایالات متحده آمریکا در حدود ۴۹/۲ میلیارد دلار تخمین زده شده است (Sadeghi, et al., 2006).

*نویسنده مسؤول: پست الکترونیکی: ali.keikhahmoghaddam@yahoo.com

سازی دیجیتالی انسان انتخاب شد. نرم افزار مورد استفاده در این مطالعه 3DSSPP بود. در ابتدا با ثبت ویژگی‌های هر شغل و عوامل خطر آن در هر ایستگاه، همچون دارا بودن حمل دستی بار، وزن بار، نوع فعالیت حمل دستی (برداشتن/گذاشتن، کشیدن/هل دادن و نگه داشتن)، تکرار، پوسچر بدنی نامناسب بهویژه در کمر، ایستگاه‌های کاری پر خطر انتخاب شد و در نهایت ایستگاه شستشوی میل لنگ بهدلیل حمل دستی بسیار زیاد و پوسچرهای نامناسب بهخصوص در تنہ و کمر جهت شبیه سازی در نرم افزارهای افراد شبهیه سازی شود (Wilson, 2006). مدل سازی دیجیتالی انسان یکی از ابزارهای ارزیابی ارگونومی بوده که عبارتست از یک انسان مجازی در فضای سه بعدی که می‌تواند حرکت و دستکاری شده تا حرکات واقعی و دقیق افراد شبهیه سازی شود (Hamameh, 2010). مدل سازی دیجیتالی انسان یکی از ابزارهای ارزیابی ارگونومی بوده که با استفاده از آن می‌توان زمان طراحی را کوتاه‌تر کرده و در وقت و هزینه‌ی طراحی و ارزیابی آن صرفه جویی نموده و فعالیت‌های طراحی را به صورت فعلانه در محیط دیجیتالی ارزیابی کرد، یعنی می‌توان راهکارهای ارگونومیکی پیشنهاد شده را در محیط دیجیتالی پیاده کرده و ارزیابی مجدد انجام داد و پس از اطمینان از معتبر بودن یک راهکار، آن را در محیط واقعی اجرا نمود (Naumann and Roetting, 2007).

این مطالعه با هدف تعیین عوامل بیومکانیکی و فیزیکی کمردرد با استفاده از مدل سازی دیجیتالی انسان در یکی از ایستگاه‌های خط مونتاژ موتور در یک شرکت خودروسازی انجام شده تا نقاط خطر موجود در ایستگاه مورد نظر شناسایی گشته و در نهایت راهکار مداخله‌ای مورد نظر جهت حذف یا کاهش عوامل خطر کمردرد در محیط دیجیتالی اجرا و مورد ارزیابی قرار گیرد تا اثر بخشی راهکار مورد نظر تعیین گردد.

روش کار
مطالعه حاضر از نوع مقطعی و نیمه تجربی است. در این تحقیق که در خط مونتاژ موتور یک شرکت خودروسازی انجام شد یک بررسی اولیه و ثبت ویژگی‌های شغلی در ۴۰ ایستگاه کاری انجام گرفت و در نهایت یک ایستگاه کاری جهت شبیه سازی و ارزیابی ارگونومیکی با نرم افزارهای مدل

اطلاعات آنtrapوپومتریکی مردان کره‌ای (صدک‌های ۵۰ و ۹۵) در نرم افزار Catia استفاده شد و در کنار آن اطلاعات آنtrapوپومتریکی دو اپراتور ایستگاه کار (فرد ۱ و فرد ۲) نیز جمع آوری گردید.

اطلاعات به دست آمده از نرم افزار 3DSSPP شامل نیروی فشاری و برشی واردہ بر دیسک S1/L5، درصد افراد قادر به انجام وظیفه و برآورد آسیب به لیگامنت بود.

در این زمینه توسعه مدل‌های بیومکانیکی کامپیوتری از سیستم اسکلتی - عضلانی در ارگونومی اهمیت دارد (Violante, et al., 2000). ارزیابی ارگونومیکی از مواجهه فیزیکی با خطرات اختلالات اسکلتی-عضلانی را می‌توان از طریق استفاده از تجهیزات و نرم افزارهای کامپیوتری تسهیل نمود (Wilson, 2006). مدل سازی دیجیتالی انسان (DHM) یک ابزار مبتنی بر کامپیوتر بوده که عبارتست از یک انسان مجازی در فضای سه بعدی که می‌تواند حرکت و دستکاری شده تا حرکات واقعی و دقیق افراد شبیه سازی شود (Hamameh, 2010). مدل سازی دیجیتالی انسان یکی از ابزارهای ارزیابی ارگونومی بوده که با استفاده از آن می‌توان زمان طراحی را کوتاه‌تر کرده و در وقت و هزینه‌ی طراحی و ارزیابی آن صرفه جویی نموده و فعالیت‌های طراحی را به صورت فعلانه در محیط دیجیتالی ارزیابی کرد، یعنی می‌توان راهکارهای ارگونومیکی پیشنهاد شده را در محیط دیجیتالی پیاده کرده و ارزیابی مجدد انجام داد و پس از اطمینان از معتبر بودن یک راهکار، آن را در محیط واقعی اجرا نمود (Naumann and Roetting, 2007).

این مطالعه با هدف تعیین عوامل بیومکانیکی و فیزیکی کمردرد با استفاده از مدل سازی دیجیتالی انسان در یکی از ایستگاه‌های خط مونتاژ موتور در یک شرکت خودروسازی انجام شده تا نقاط خطر موجود در ایستگاه مورد نظر شناسایی گشته و در نهایت راهکار مداخله‌ای مورد نظر جهت حذف یا کاهش عوامل خطر کمردرد در محیط دیجیتالی اجرا و مورد ارزیابی قرار گیرد تا اثر بخشی راهکار مورد نظر تعیین گردد.

که بدترین وضعیت بدنی در لحظه برداشتن میل لنگ از ردیف دوم که انتهای پالت قرار دارد رخ داده است(شکل ۱). با توجه به جدول (۱) مشاهده می شود که نیروی فشاری و برشی، لیگامنت استرین و امتیاز تنہ RULA در این پوسچر نسبت به دو پوسچر مشابهش (B1 و B3) بیشتر و درصد افراد قادر به انجام آن نیز کمتر از دو پوسچر دیگر بوده که علت اصلی این امر فاصله افقی زیاد بار از بدن (۷۵ سانتیمتر) می باشد.

مشاهده می شود که نیروی فشاری در این پوسچر، کمتر از ۳۴۰۰ نیوتون و لیگامنت استرین آن نیز ۱۴٪ بوده که نشان دهنده خطر نسبی برای فرد در این وضعیت می باشد. فاصله افقی بار از بدن بیش از حد مجاز بوده ($RWL=0$) و امتیاز تنہ ۵ و وضعیت قرمز را دارد که علت این امر در خمین کمر به همراه پیچش زیاد می باشد. امتیاز کل RULA نیز ۷ بوده و سطح اقدام اصلاحی ۴ برای این پوسچر به دست آمده است که نیاز به بررسی بیشتر داشته و مداخله ارگونومی باید فوراً انجام شود.

۲- حالت دوم در تخلیه پالت، مربوط به برداشتن میل لنگ های عمودی در جلوی پالت می باشد که با توجه به وجود ۸ ردیف میل لنگ عمودی در عرض پالت، فرد اپراتور برای برداشتن قطعات تا ردیف

استاندارد مقایسه نیروی فشاری ۳۴۰۰ نیوتون و نیروی برشی ۵۰۰ نیوتون بود. پس از شبیه سازی و ارزیابی توسط نرم افزار مدل سازی دیجیتالی انسان، نقاط خطر و ظایاف مورد نظر بر اساس نیروی فشاری و برشی تعیین شد و با همپوشانی، نیروی فشاری و برشی نقاطی را که در هر دو نیرو در حد مجاز بود، مشخص کرده و توسط این نقاط محدوده طراحی مناسب و نقاط ایده آل در ارتفاع و فاصله افقی برای هر وظیفه ارایه گردید.

یافته ها

نتایج حاصل از نرم افزارهای 3DSSPP و Catia برای صد ۹۵ جمعیت که بدترین وضعیت را داشت، ارایه گردید. در هر وظیفه شغلی نیز به بررسی بدترین وضعیت در پوسچرهای کاری پرداخته شد.

وظیفه شماره ۱: در این وظیفه شغلی فرد اپراتور میل لنگ را از داخل پالت برداشته به طوری که تخلیه پالت به سه شکل کلی انجام می گیرد.

۱- حالت اول مربوط به برداشتن میل لنگ های افقی از ردیف بالایی بوده (پوسچرهای B2، B3 و B4) و طبق جدول (۱) با مشاهده کامل نتایج، می بینیم

جدول ۱: داده های اصلی نرم افزارهای Catia و 3DSSPP برای پوسچرهای سه وظیفه

سلحف اقدام اصلاحی	RULA		ناتج		LI	RWL (kg)	V ^b (cm)	H ^a (cm)	لیگامنت ^c (%)	درصد افراد قادر به انجام وظیفه	نیروی برشی (N) ^d	نیروی فشاری (N) ^e	پوسچر
	امیاز کل	امیاز ته	امیاز ته	امیاز ته									
۶	۷	۴	۱/۳۸	۸	۹۳	۶۰	۱۲	۷۹	۸۵	۸۶	۹۹	۴۱۲	B1
۶	۷	۵	۰۰	۰	۹۳	۷۵	۱۴	۷۱	۸۲	۷۹	۹۴	۴۲۵	B2
۳	۶	۳	-۰/۷۶	۱۶/۶	۹۳	۳۵	۷	۹۶	۹۶	۹۶	۹۹	۳۶۱	۱۴۷۷
۳	۵	۲	-۰/۸۵	۱۷/۹	۱۰/۸	۳۵	۱	۹۹	۹۷	۹۸	۹۹	۳۳۸	۱۴۵۴
۳	۶	۳	-۰/۹۵	۱۱/۶	۹۵	۴۵	۱۰	۸۶	۸۸	۹۰	۹۹	۳۸۴	۲۶۱۱
۶	۷	۵	-	-	۴۶	۷۰	۱۹	۴۶	۳۷	۸۱	۹۹	۴۰۵	۴۵۹۷
۶	۷	۵	-	-	۴۶	۸۳	۱۷	۱۱	۹۶	۸۴	۹۹	۴۹۹	۳۴۹
۶	۷	۵	-	-	۴۶	۹۰	۲۰	۱۸	۷۷	۶۶	۹۶	۵۷۱	۴۲۷۷
۶	۷	۴	۱/۰۷	۱۰/۳	۱۰۰	۳۵	۸	۶۱	۷۷	۴۲	۹۶	۳۷۲	۲۲۴۴
۲	۴	۲	-۰/۹۵	۱۱/۶	۱۰/۱	۳۶	۵	۸۱	۷۷	۹۴	۹۹	۳۵۱	۲۰۶۱
۳	۵	۳	۱/۲۶	۸/۷	۱۰/۱	۴۸	۵	۷۶	۷۲	۸۹	۹۸	۳۵۲	۲۲۳۱
۳	۶	۳	۱/۵۱	۷	۱۰/۱	۶۰	۹	۹۷	۷۰	۸۴	۹۶	۳۷۱	۲۸۳۵
۳	۶	۳	۰۰	۰	۱۰/۱	۷۲	۱۰	۲۹	۴۵	۹۶	۹۶	۳۸۹	۲۲۳۳
۳	۶	۳	۱/۴	۸/۱	۱۰۰	۵۲	۵	۹۷	۹۵	۹۵	۹۹	۳۵۲	۲۱۵۳
۶	۷	۴	-	-	۴۶	۶۸	۱۹	۳۲	۴۶	۷۳	۹۹	۵۸	۲۸۶۸
۶	۷	۴	-	-	۴۵	۶۶	۱۸	۲۸	۳۶	۷۷	۹۹	۴۹۳	۳۶۴۵
۳	۶	۳	-	-	۵۷	۶۷	۱۷	۴۶	۳۶	۷۲	۹۸	۴۷۶	۴۳۲۶
۳	۶	۳	-	-	۷۰	۶۶	۱۶	۳۳	۳۵	۸۰	۹۵	۴۷۸	۴۴۴۲
۳	۶	۳	-	-	۸۵	۷۰	۱۲	۴۵	۴۷	۷۹	۸۰	۳۹۷	۳۲۸۲
۳	۶	۳	-	-	۹۶	۶۸	۱۰	۷۶	۵۶	۸۴	۷۸	۳۷۲	۲۷۸۶
۳	۶	۳	-	-	۱۰/۶	۵۰	۵	۹۸	۸۹	۹۶	۴۸	۳۵۵	۱۶۵۰
۶	۷	۴	۱/۴	۷/۹	۱۰۰	۵۰	۸	۷۲	۷۰	۸۷	۹۸	۳۶۶	۲۵۸۴

* داده ها مربوط به صد ۹۵ جمعیت می باشد

^a: ارتفاع محل برداشتن بار

^b: فاصله افقی بار از بدن

۳۲۴۶ نیوتن	نیروی فشاری
۴۳۵ نیوتن	نیروی برشی
%۱۴	لیگامت استرین
%۹۴	درصد افراد قادر به انجام شانه
%۷۹	درصد افراد قادر به انجام تنه
%۸۲	درصد افراد قادر به انجام لگن
%۷۱	درصد افراد قادر به انجام زانو
.	RWL
∞	LI
۵	امتیاز تنه
۷	امتیاز کل RULA
۴	سطح اقدام اصلاحی

شکل ۱: نتایج اصلی 3DSSPP و Catia برای پوسچر B2 از وظیفه شماره ۱

زیاد بار از بدن، بار را به صورت یک دستی از کف پالت بردارد. بدترین وضعیت بدنی در این حالت، مربوط به پوسچر B8 می باشد (شکل ۳) که مشاهده می شود نیروی فشاری و برشی بیش از حد استاندارد NIOSH و لیگامت استرین ۲۰٪ بوده که به نوبه خود نشان دهنده احتمال آسیب به بافت کمر می باشد.

درصد افراد قادر به انجام این وظیفه نیز برای زانو ۱۸٪ و در وضعیت قرمز می باشد که علت اصلی آن خم شدن کارگر به داخل پالت جهت دسترسی به قطعه مورد نظر است. درصد توانایی تنه و لگن نیز در وضعیت زرد قرار داشته و تنها در مفصل شانه بیش از ۹۰٪ افراد قادر به انجام این وضعیت کاری می باشند. امتیازات تنه و امتیاز کل RULA نیز وضعیت قرمز را برای این پوسچر کاری نشان داده و سطح اقدام اصلاحی آن نیز

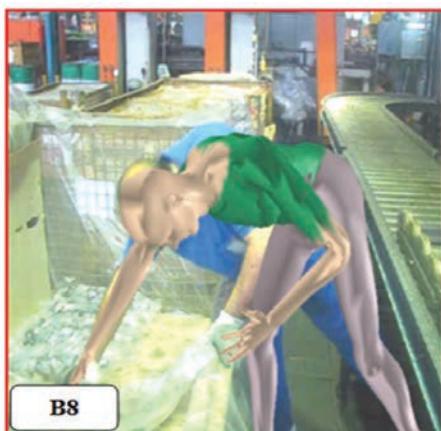
چهارم باید میل لنگ را به بیرون بکشد (شکل ۲). مشاهده می شود که این پوسچر به لحاظ بیومکانیکی وضعیت مناسبی داشته و تنها امتیاز کل در ارزیابی پوسچر RULA در وضعیت نامناسب بوده که بیشتر به دلیل وضعیت قرارگیری دستها بوده است. سطح اقدام اصلاحی برای این وضعیت نیز ۳ بوده که نشان دهنده برسی بیشتر و اجرای مداخله ارگونومی در آینده ای نزدیک می باشد.

۳- حالت سوم در تخلیه پالت، برداشتن میل لنگ های افقی از کف پالت است که به دلیل خالی شدن نیمه جلویی پالت، میل لنگ های انتهایی پالت به دلیل فاصله دسترسی بسیار زیاد، به کف پالت انداخته می شود تا به حد دسترسی کارگر نزدیک شود و فرد اپراتور نیز مجبور است با خمش شدید کمر و در فاصله افقی

۱۴۶۴ نیوتن	نیروی فشاری
۳۳۸ نیوتن	نیروی برشی
%۱	لیگامت استرین
%۹۹	درصد افراد قادر به انجام شانه
%۹۸	درصد افراد قادر به انجام تنه
%۹۷	درصد افراد قادر به انجام لگن
%۹۹	درصد افراد قادر به انجام زانو
۱۲/۹	RWL
۰/۸۵	LI
۲	امتیاز تنه
۵	امتیاز کل RULA
۳	سطح اقدام اصلاحی

شکل ۲: نتایج اصلی 3DSSPP و Catia برای پوسچر B4 از وظیفه شماره ۱

شکل ۳: نتایج اصلی 3DSSPP و Catia برای پوسچر B8 از وظیفه شماره ۱

۴۲۷۷ نیوتن	نیروی فشاری
۵۲۱ نیوتن	نیروی برشی
%۲۰	لیگامت استرین
%۹۴	درصد افراد قادر به انجام شانه
%۶۶	درصد افراد قادر به انجام تنه
%۲۷	درصد افراد قادر به انجام لگن
%۱۸	درصد افراد قادر به انجام زانو
-	RWL
-	LI
۵	امتیاز تنه
۷	RULA امتیاز کل
۴	سطح اقدام اصلاحی

وجود احتمال تغییر شکل بافت دیسک و در نتیجه آسیب به بافت دیسک را نشان می‌دهد. همچنین با توجه به ارزیابی پوسچر RULA، سطح اقدام اصلاحی برای این وضعیت ۳ بوده که نیاز به بررسی و مداخله ارگونومی در آینده ای نزدیک را دارد.

وظیفه شماره ۳:

در این وظیفه شغلی، فرد قطعات را از محل زدن خار به میل لنگ برداشته و در داخل پالت قرار می‌دهد (شکل ۵) به طوری که ۷ ردیف میل لنگ بر روی هم قرار گیرند. با توجه به جدول (۱) مشخص شد که مشکل عمدۀ در انجام این وظیفه ارتفاع سیار پایین محل گذاشتن میل لنگ‌ها بوده، به طوری که ردیف اول (R1) که در کف پالت قرار دارد سبب خم شدید کمر در لحظه گذاشتن

۴ بوده که انجام مداخله فوری باید انجام گیرد.
وظیفه شماره ۲: در این وظیفه فعالیتی که انجام می‌گیرد شامل برداشتن میل لنگ از سبد و گذاشتن در محل زدن خار و متعلقات می‌باشد(شکل ۴). در این وظیفه نیز با توجه به جدول (۱) مشخص می‌شود که پوسچر Z4 بدترین وضعیت را در بین سایر پوسچرهای وظیفه ۲ دارا می‌باشد.

با مشاهده نتایج در کنار یکدیگر اولین نکته ای که به چشم می‌خورد وضعیت نامناسب مقادیر RWL و LI بوده که به دلیل فاصله بیش از حد مجاز بار از بدن تعریف نشده هستند. نیروی فشاری نیز در این پوسچر، نسبت به سایر پوسچرهای این وظیفه بیشتر بوده که با توجه به مقدار ۳۲۳۳ نیوتن برای صد ک ۹۵ جمعیت، در حد مجاز می‌باشد. از طرفی لیگامت استرین ۱۰٪

شکل ۴: نتایج اصلی 3DSSPP و Catia برای پوسچر Z4 از وظیفه شماره ۲

۳۲۳۳ نیوتن	نیروی فشاری
۳۸۹ نیوتن	نیروی برشی
%۱۰	لیگامت استرین
%۹۶	درصد افراد قادر به انجام شانه
%۶۹	درصد افراد قادر به انجام تنه
%۴۵	درصد افراد قادر به انجام لگن
%۲۹	درصد افراد قادر به انجام زانو
-	RWL
۰	LI
۳	امتیاز تنه
۶	RULA امتیاز کل
۳	سطح اقدام اصلاحی

نیروی فشاری	نیروی نیوتون
نیروی برشی	۵۰۸
لیگامت استرین	۱۹
درصد افراد قادر به انجام شانه	۹۹
درصد افراد قادر به انجام تنہ	۷۳
درصد افراد قادر به انجام لگن	۳۶
درصد افراد قادر به انجام زانو	۳۲
RWL	-
LI	-
امتیاز تنہ	۴
امتیاز کل	۷
سطح اقدام اسلامی	۴

شکل ۵: نتایج اصلی 3DSSPP و Catia برای پوسچر R4 از وظیفه شماره ۳

جدول ۲: مقادیر نیروی فشاری با در نظر گرفتن ارتفاع‌های مختلف کف پالت در وظیفه ۳

صدک و اپراتورها ارتفاع کف پالت	۵	۵۰	۹۵	۱	۲۵
V=۴	۲۱۵۱	۲۵۸۲	۲۹۶۵	۲۳۳۶	۲۸۴۴
V=۹	۲۳۱۳	۲۷۵۱	۳۲۰۹	۲۵۳۱	۳۱۵۴
V=۱۴	۲۴۷۱	۲۹۸۷	۳۴۶۷	۲۷۷۱	۳۳۸۶
V=۱۹	۲۶۲۸	۳۱۷۲	۳۶۶۸	۲۹۷۴	۳۶۱۷
V=۲۴	۲۶۸۷	۳۲۰۷	۳۷۴۳	۳۰۱۱	۳۶۸۸
V=۲۹	۲۶۹۰	۳۱۹۹	۳۷۲۱	۲۹۹۸	۳۶۵۹
V=۳۴ (ارتفاع واقعی کف پالت)	۲۶۹۴	۳۲۶۲	۳۸۴۸	۲۹۸۳	۳۶۹۶
V=۳۹	۲۶۵۷	۳۱۲۷	۳۶۱۱	۲۹۴۴	۳۵۷۹
V=۴۴	۲۶۱۸	۳۰۹۰	۳۵۷۳	۲۹۰۱	۳۵۰۷
V=۴۹	۲۵۷۹	۳۰۳۵	۳۵۱۲	۲۸۳۵	۳۴۲۲
V=۵۴	۲۵۴۲	۲۹۵۶	۳۳۹۵	۲۸۱۶	۳۳۹۰
V=۵۹	۲۴۲۹	۲۸۷۹	۳۳۱۲	۲۷۰۷	۳۲۲۶
V=۶۴	۲۳۹۰	۲۷۶۴	۳۱۸۱	۲۵۹۲	۳۱۰۰

اعداد Bold در جدول، نقاطی هستند که هر دو نیروی فشاری و برشی در حد مجاز می‌باشند.

ردیف امتیاز تنہ ۴، امتیاز کل RULA برابر ۷ و سطح اقدام اصلاحی نیز ۴ می‌باشد. از سویی در این جدول مشخص است که با افزایش ارتفاع محل گذاشتن بار، میزان درصد افراد قادر به انجام وظیفه افزایش یافته است.

با توجه به نتایج فوق مشخص شد که وظیفه ۳ و ۱ به دلیل ارتفاع پایین کف پالت و ایجاد خمش شدید در کمر دارای بیشترین احتمال آسیب به کمر بودند. در نتیجه

بار می‌شود. نیروی فشاری اعمال شده بر دیسک L5/S1 در افراد با صدک ۹۵، تا ردیف سوم و تا حدودی ردیف چهارم نیز بیش از حد مجاز می‌باشد. طبق جدول (۱) مشاهده شد که با افزایش ارتفاع محل گذاشتن بار مقدار لیگامت استرین نیز کاهش یافته است. از لحاظ ارزیابی Pوسچر RULA، دو ردیف پایین در اولویت اجرای مداخله ارگonomی می‌باشند چنان‌که ملاحظه می‌شود برای این دو

جدول ۲: مقادیر نیروی فشاری با توجه به نقاط افقی و عمودی پالت در وظیفه ۱

ارتفاع \ فاصله افقی	H=۳۰	H=۳۵	H=۴۵	H=۵۲	H=۵۹	H=۶۶	H=۷۳	H=۸۰	H=۸۷	H=۹۴	
V=۳۶ برداشت	۵ صدک	-	-	۲۲۹۳	۲۴۲۰	۲۵۵۹	۲۷۳۰	۲۸۴۸	۲۹۸۴	۳۱۴۰	۳۱۷۰
	۵۰ صدک	-	-	۲۷۹۸	۲۸۷۷	۳۰۲۲	۳۱۵۷	۳۳۰۵	۳۴۷۵	۳۶۴۶	۳۷۹۸
	۹۵ کصد	-	-	۳۲۹۴	۳۴۳۶	۳۵۸۱	۳۷۳۰	۳۸۸۴	۴۰۵۰	۴۲۲۶	۴۳۱۷
	۱۵۰ فر	-	-	۲۵۷۲	۲۷۱۵	۲۸۳۰	۳۰۳۸	۳۱۲۱	۳۲۸۷	۳۴۷۳	۳۵۳۱
	۲۵۰ فر	-	-	۳۲۰۸	۳۳۱۸	۳۴۵۷	۳۶۰۴	۳۷۸۰	۳۹۵۳	۴۱۵۲	۴۳۰۰
V=۸۰ برداشت	۵ صدک	۱۲۱۲	-	۱۵۹۰	-	۲۰۷۰	-	-	-	-	-
	۵۰ صدک	۱۱۸۱	-	۱۹۰۹	-	۲۲۸۲	-	-	-	-	-
	۹۵ صدک	۱۷۵۶	-	۲۲۷۱	-	۲۶۲۱	-	-	-	-	-
	۱۵۰ فر	۱۲۹۰	-	۱۷۲۰	-	۲۱۵۵	-	-	-	-	-
	۲۵۰ فر	۱۶۱۵	-	۲۱۷۳	-	۲۵۸۶	-	-	-	-	-
V=۹۴ برداشت	۵ صدک	-	۱۳۲۹	-	-	۲۲۰۱	-	۲۶۳۰	-	-	-
	۵۰ صدک	-	۱۵۱۴	-	-	۲۵۰۷	-	۲۹۷۶	-	-	-
	۹۵ صدک	-	۱۹۷۷	-	-	۲۹۱۴	-	۳۲۴۶	-	-	-
	۱۵۰ فر	-	۱۴۵۳	-	-	۲۲۸۸	-	۲۸۴۰	-	-	-
	۲۵۰ فر	-	۱۷۳۸	-	-	۲۷۷۱	-	۳۱۵۷	-	-	-

نیروی فشاری و برشی با افزایش فاصله افقی بار از بدن، کاهش ارتفاع محل گذاشتن و برداشتن بار و افزایش صدک آنتروپومتریکی افراد افزایش یافت. مقدار لیگامن特 استرین در پوسچرهای دارای خم شدید بیشتر بود که احتمال آسیب بیشتر به بافت‌های کمر را نشان می‌داد. با توجه به جدول ۲ و ۳ مشخص شد که نقاط خطر در وظایف ۱ و ۳ عمده‌تاً در نواحی پایین پالت و فاصله افقی زیاد بار از بدن بوده و محدوده ایده‌آل برای ارتفاع کف پالت در وظیفه ۳، افزایش حداقل ۱۵ سانتی‌متری ارتفاع کف پالت بود. در وظیفه ۱ نیز برای ارتفاع کف پالت، افزایش ۲۰ سانتی‌متری به فاصله ۵ سانتی‌متر را انجام داده و مشخص شد که ارتفاع ۱۰-۲۰ سانتی‌متری کف پالت محدوده مناسب بوده و فاصله افقی بار از بدن نیز نباید از ۵۹ سانتی‌متر تجاوز نماید. علل احتمال بروز کمردرد در این مطالعه، ابعاد بدنی بزرگ‌تر، فاصله افقی بار از بدن، ارتفاع پایین محل برداشت و گذاشتن بار، خمس و پیچش شدید کمر و تکرار بالا بود. راهکار افزایش پالت که در این مطالعه، باعث کاهش استرس‌های کمر شد، با نتایج چانگ و همکاران (Chang and Wang, 2007) و ژاکوویاک (Jaszkowiak, 2003)، ژانگ و همکاران (Zhang, et al., 2007) همخوانی دارد.

تعیین دقیق تر نقاط خطر برای این دو وظیفه انجام گرفت.

تعیین دقیق نقاط خطر در وظایف ۱ و ۳ (تخلیه و بارگذاری پالت):

با توجه به قابلیت‌های ابزار مدل سازی دیجیتالی انسان مبنی بر ایجاد تغییر مستقیم در طراحی محیط کار بدون صرف وقت و هزینه، می‌توان نقاط بسیاری همچون فواصل افقی و عمودی را در محیط دیجیتالی بررسی کرده تا محدوده ایده‌آل برای طراحی را بدست آوریم (جدول ۲ و ۳).

بحث

در این مطالعه با بررسی پرسشنامه نوردیک مشخص شد که ۷۹/۶٪ افراد جمعیت مورد مطالعه دچار کمردرد هستند. ایستگاه‌های با خطر بالای کمردرد در این مطالعه شامل ایستگاه شستشوی میل لنگ، شستشوی دندنه فلاکویل ۱ (بارگذاری)، مونتاژ سرسیلندر، شستشوی دندنه فلاکویل ۲ (بارگذاری) و شستشوی دندنه فلاکویل ۲ (تخلیه) بودند که ایستگاه شستشوی میل لنگ به عنوان ایستگاه مورد نظر جهت شبیه سازی و ارزیابی ارگونومی انتخاب گردید. نتایج حاصل از شبیه سازی و ارزیابی وظایف نشان داد که

- troit. Michigan, Wayne State University.
3. Jaszkowiak, MN., (2003). A Preliminary Study Of The Effectiveness Of A Safety And Health Ergonomic Intervention For Manual Scrap Metal Sorting [MSc Thesis], University Of Cincinnati.
 4. Naumann, A.; Roetting, M., (2007). Digital Human Modeling For Design And Evaluation Of Human-Machine Systems, MMI-Interaktiv, 12, 27-35
 5. Sadeghi, Sh.; Nourgoftar, S.; Alibeigi, N.; Bidari, A., (2006). Demographic Differences among Workers with and without Chronic Occupational Low Back Pain in a Steel Plant, IJOS, 2(14), 143-148.(in Persian)
 6. Violante, F.; Armstrong, T.; Kilbom, Å., (2000). Occupational Ergonomics: Work Related Musculoskeletal Disorders Of The Upper Limb And Back, 1rd. Ed. London: Taylor & Francis.
 7. Wilson, R M.; (2006). An Innovative Approach For Assessing The Ergonomic Risks Of Lifting Tasks Using A Video Motion Capture System[MSc Thesis], California. Naval Post-graduate School.
 8. Zhang, B.; Casado, E Á.; Sandoval, S T.; Mondelo, P., (2007). Using ergonomic digital human modeling in evaluation of workplace design and prevention of occupational hazards onboard fishing vessel, Online available: upcommons. upc.edu/e-prints/bitstream/2117/8419/1/1417_posture_vessels.pdf

نتیجه‌گیری

این مطالعه با هدف ارزیابی علل کمردردهای شغلی با استفاده از مدل سازی دیجیتالی انسان در وظایف حمل دستی بر انجام گرفت. این پژوهش نشان داد که DHM، ابزاری مؤثر در ارزیابی وظایف شغلی و طراحی محیط کار بوده، به طوری که در این مطالعه با به دست آوردن نیروهای فشاری و برشی در ارتفاع‌های مختلف کف پالت، نقاط خطر وظیفه شناسایی شد و سپس با همپوشانی نقاط امن در هر دو نیروی فشاری و برشی، به محدوده طراحی این رسانید و با استفاده از آن‌ها به نقاط ایده‌آل در طراحی دست یافته شد. همچنین مدل سازی دیجیتالی انسان یک روش مؤثر جهت ارزیابی علل بیومکانیکی کمردردهای شغلی بود که احتمال بروز کمردرد در یک وظیفه را به طور سریع و بدون صرف هزینه و زمان خاصی به ما نشان داد بنابراین می‌توان راهکار مداخله‌ای مورد نظر جهت حذف یا کاهش اثر یک عامل خطر را در محیط دیجیتالی اجرا کرد و با ارزیابی راهکار مورد نظر به وضعیت امن و مناسب در طراحی رسید که پس از اطمینان از اثربخش بودن راهکار، می‌توان آن را در محیط واقعی اجرا نمود.

منابع

1. Chang, SW.; Wang, MJ., (2007). Digital Human Modeling And Workplace Evaluation: Using An Automobile Assembly Task As An Example, Human Factors and Ergonomics in Manufacturing., 17(5), 445-455
2. Hamameh, R.; (2010). Digital Human Models Of People With Disabilities[MSc Thesis], De-